

Til *ministeren for offentlige arbejder* (17/6 82) af:

Tommy Dinesen (SF):

»Kan ministeren oplyse, hvor mange der vil blive ramt af arbejdsløshed såvel på færgerne som på arbejdspladser affødt af færge-drift, såfremt Storebæltsbroen bygges?«

Besvarelse (24/6 82):

Ministeren for offentlige arbejder (J. K. Hansen):

I den redegørelse, som regeringen vil give folketinget i slutningen af 1982 om trafikforbindelserne mellem Øst- og Vestdanmark, vil der ud over en vurdering af de beskæftigelsesmæssige følger, som en fast forbindelse over Store Bælt ud fra en isoleret betragtning vil give anledning til i anlægsperioden, indgå nogle overvejelser om de beskæftigelsesmæssige følger efter forbindelsens åbning.

På nuværende tidspunkt skal jeg alene fremkomme med nogle generelle bemærkninger. En fast forbindelse over Store Bælt vil i anlægsperioden give anledning til en betydelig beskæftigelse, såvel lokalt i Korsør/Nyborg-området som nationalt. Efter åbningen vil der være behov for en vis begrænset beskæftigelse til drift og vedligeholdelse af den faste forbindelse. En fast forbindelse kan imidlertid ikke undgå at få væsentlige følger for færgetrafikken mellem Øst- og Vestdanmark, jfr. mit svar af d.d. på spørgsmål 864 fra Tommy Dinesen.

Beskæftigelsen ved færgetrafikken mellem Øst- og Vestdanmark vil således blive reduceret, hvilket vil være af væsentlig betydning for den lokale beskæftigelse i flere af færgebyerne, ikke mindst i Korsør og Nyborg. Det bemærkes, at en fast forbindelse over Store Bælt i højere grad end i dag vil gøre det muligt for befolkningen i Korsør at søge beskæftigelse i Odense-området, hvad der utvivlsomt vil gøre det lettere for den frigjorte arbejdskraft at finde anden beskæftigelse. Hvor alvorlige de beskæftigelsesmæssige problemer til sin tid bliver i de mest berørte lokalsamfund, afhænger dog især af den almindelige beskæftigelsessituation.

Spm. nr. 866

Til *ministeren for skatter og afgifter* (18/6 82) af:

Askjær Jørgensen (FP):

»Vil ministeren ekspres til kommunernes skatteforvaltninger udsende instruks om, at tvangsauktioner foranlediget af manglende betaling af landbrugets særskatter skal udsættes, indtil det er endeligt afgjort ved EF, om det i det hele taget er lovligt at opkræve disse særskatter?«

Begrundelse

Foranlediget af manglende indbetaling af landbrugets særskatter er de første tvangsauktioner nu berammet. Såfremt EFs afgørelse af spørgsmålet fastslår, at særskatter på landbruget er ulovlige, således at de skal tilbagebetales, vi der jo ikke kunne rådes bod på den skade, der er sket ved en tvangsauktionsinddrivelse.

Besvarelse (1/7 82):

Ministeren for skatter og afgifter (Lykketoft):

Den særlige grundskyld til staten for året 1980, der blev pålagt ejendomme, der benyttes til landbrug, forfaldt i 3 rater: 1. maj, 1. august og 1. november 1980. Grundskylden hæfter på de respektive ejendomme med den for kommunale ejendomsskatter hjemlede pante- og fortrinsret. Denne bevares i 2 år fra forfaldsdagen, men kan holdes i kraft, såfremt restancen søges tvangsinddrevet.

Restancer af 1. rate af statsgrundskylden omfatter 621 ejendomme. Statsskattedirektoratet har den 16. april 1982 bemyndiget kommunerne til at begære tvangsauktion samt pålagt kommunerne at indberette påbegyndte tvangsauktioner. En betingelse for at iværksætte disse er, at det ikke har været muligt at opnå dækning for restancen ved udlæg eller realisation af let realisable aktiver.

Det er statsskattedirektoratets opfattelse, at statsgrundskylden – på samme måde som kommunale ejendomsskatter – kan forventes som hovedregel at blive betalt inden tvangsauktionen. Der vil således kun rent undtagelsesvis blive tale om gennemførelsen af en sådan.

Jeg finder herefter ikke anledning til generelt – under henvisning til den verserende retssag – at stille inddrivelsen af restancerne af den statslige grundskyld i bero.

Spm. nr. 867